

41980A0934

9.10.1980.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 266/1

KONVENCIJA

o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze otvorena za potpisivanje u Rimu 19. lipnja 1980.

(80/934/EEZ)

PREAMBULA

VISOKE UGOVORNE STRANKE Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice,

U VELIKOJ ŽELJI DA u području međunarodnog privatnog prava nastave aktivnosti na ujednačavanju prava već provedene unutar Zajednice, a posebno u području nadležnosti i izvršenja sudskih odluka,

ŽELEĆI uspostaviti jedinstvena pravila o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze,

SPORAZUMJELE SU SE:

GLAVA I.

PODRUČJE PRIMJENE KONVENCIJE

Članak 1.

Područje primjene Konvencije

1. Pravila ove Konvencije primjenjuju se na ugovorne obveze u svim situacijama koje uključuju izbor između prava različitih zemalja.
2. Ona se ne primjenjuju na:
  - (a) pitanja statusa ili pravne sposobnosti fizičkih osoba, ne dovodeći u pitanje članak 11.;
  - (b) ugovorne obveze koje se odnose na:
    - oporuke i nasljeđivanje,
    - prava vlasništva koja proizlaze iz bračnog odnosa,
    - prava i obveze koje proizlaze iz obiteljskog odnosa, roditeljstva, braka ili tazbinskog srodstva, uključujući obveze uzdržavanja u odnosu na izvanbračnu djecu;
  - (c) obveze koje proizlaze iz mjenica, čekova ili zadužnica, te drugih prenosivih instrumenata u mjeri u kojoj obveze iz tih prenosivih instrumenata proizlaze iz njihove prenosivosti;
  - (d) sporazume o arbitraži i sporazume o izboru suda;
  - (e) pitanja uređena pravom trgovačkih društava i drugih tijela, s pravnom osobnošću ili bez nje, kao što su osnivanje, registracijom ili drukčije, pravna sposobnost, unutarnji ustroj ili likvidacija trgovačkih društava i drugih tijela, s pravnom osobnošću ili bez nje, te osobna odgovornost službenika i članova za obveze društva ili tijela;

- (f) pitanje može li zastupnik preuzimati obveze prema trećoj osobi u ime ovlastitelja, odnosno može li tijelo u ime trgovačkog društva i drugih tijela, s pravnom osobnošću ili bez nje, preuzimati obveze prema trećoj osobi;
  - (g) osnivanje fondova i pravne odnose između raspolagatelja, povjerenika i korisnika trusta;
  - (h) dokaze i postupke, ne dovodeći u pitanje članak 14.
3. Pravila ove Konvencije ne primjenjuju se na ugovore o osiguranju koji pokrivaju rizike na državnim područjima država članica Europske ekonomske zajednice. Kako bi se odredilo nalazi li se neki rizik na tim državnim područjima, sud primjenjuje nacionalno pravo svoje države.
4. Prethodni stavak ne primjenjuje se na ugovore o reosiguranju.

Članak 2.

Primjena prava država koje nisu države ugovornice

Svako pravo navedeno u ovoj Konvenciji primjenjuje se neovisno radi li se o pravu države ugovornice ili ne.

GLAVA II.

JEDINSTVENA PRAVILA

Članak 3.

Sloboda izbora

1. Na ugovor se primjenjuje pravo koje izaberu ugovorne stranke. Izbor mora biti izražen ili proizlaziti s razumnom sigurnošću iz uvjeta ugovora ili okolnosti slučaja. Stranke mogu odabrati pravo koje se primjenjuje na cijeli ugovor ili samo na neki dio ugovora.
2. Ugovorne stranke mogu se u bilo kojem trenutku sporazumjeti da se na ugovor primjenjuje pravo različito od prava koje se na njega prije primjenjivalo, bilo kao rezultat ranijeg izbora sukladno ovom članku ili drugih odredaba ove Konvencije. Sve izmjene stanaka prava koje se primjenjuje, donesene nakon sklaapanja ugovora, ne dovode u pitanje njegovu formalnu valjanost u skladu s člankom 9. niti negativno utječu na prava trećih strana.
3. Činjenica da su stranke odabrale primjenu stranog prava, bez obzira je li popraćeno izborom stranog suda, u slučaju kada su svi drugi elementi važni za tu situaciju u trenutku odabira prava povezani samo s jednom državom, ne dovodi u pitanje primjenu propisa prava te države od kojih ugovor ne može odstupati, dalje u tekstu: „prisilne norme”.
4. Postojanje i valjanost suglasnosti stranaka u pogledu izbora prava koje se primjenjuje određuje se u skladu s odredbama članaka 8., 9. i 11.

Članak 4.

Pravo koje se primjenjuje u nedostatku odabira

1. U slučaju da pravo koje se primjenjuje na ugovor nije odabrano sukladno članku 3., na ugovor se primjenjuje pravo države s kojom je najuže povezan. Međutim, na odvojivi dio ugovora koji je uže povezan s drugom državom, može se iznimno primjenjivati pravo te druge države.

2. Podložno odredbama stavka 5. ovog članka, smatra se da je ugovor najuže povezan s državom u kojoj ugovorna stranka koja obavlja radnju karakterističnu za ugovor ima uobičajeno boravište u trenutku sklapanja ugovora, odnosno, ako se radi o tijelu s pravnom osobnošću ili bez nje, središnju upravu. Međutim, ako je ugovor sklopljen prilikom obavljanja profesionalne djelatnosti te stranke, tom državom smatra se država u kojoj se nalazi glavno mjesto poslovanja, odnosno, u slučaju kada se prema uvjetima ugovora ta radnja treba obaviti na mjestu poslovanja koje nije glavno mjesto poslovanja, ona država u kojoj se nalazi to drugo mjesto poslovanja.

3. Ne dovodeći u pitanje odredbe stavka 2. ovog članka, u slučaju da je predmet ugovora stvarno pravo na nekretnini ili pravo korištenja nekretnine, smatra se da je ugovor najuže povezan s onom državom u kojoj se nekretnina nalazi.

4. Pretpostavka iz stavka 2. ne odnosi se na ugovor o prijevozu robe. Kod takvih ugovora, ako je država u kojoj se u trenutku sklapanja ugovora nalazi glavno mjesto poslovanja prijevoznika ujedno i država u kojoj se nalazi mjesto utovara ili mjesto istovara ili glavno mjesto poslovanja pošiljatelja, smatra se da je ugovor najuže povezan s tom državom. Prilikom primjene ovog stavka, ugovorima o prijevozu robe smatraju se i ugovori o najmu broda za jedno putovanje te drugi ugovori čiji je glavni predmet prijevoz robe.

5. Stavak 2. se ne primjenjuje ako nije moguće odrediti karakterističnu radnju, a pretpostavke iz stavaka 2., 3. i 4. zanemaruju se ako iz okolnosti u cjelini proizlazi da je ugovor više povezan s nekom drugom državom.

Članak 5.

Određeni potrošački ugovori

1. Ovaj se članak primjenjuje na ugovor čiji je predmet isporuka robe ili pružanje usluga nekoj osobi („potrošaču“) za namjenu za koju se može smatrati da nije dio njegove profesionalne djelatnosti, ili na ugovor o pružanju kredita za taj posao.

2. Neovisno o odredbama članka 3., izbor prava koji učine stranke ne dovodi do toga da se potrošaču uskraćuje zaštita koju mu daju prisilne norme prava države u kojoj ima uobičajeno boravište:

— ako je sklapanju ugovora u toj državi prethodila posebna ponuda upućena njemu ili promidžba, a on je u toj državi poduzeo sve potrebne korake za sklapanje ugovora, ili

— ako je druga stranka ili njezin zastupnik primio potrošačevu narudžbu u toj državi, ili

— ako je predmet ugovora prodaja robe, a potrošač je putovao iz te države u drugu državu i ondje dao svoju narudžbu, pod uvjetom da je potrošačevo putovanje organizirao prodavatelj kako bi potrošača potaknuo na kupnju.

3. Neovisno o odredbama članka 4., na ugovore iz ovog članka, u nedostatku izbora prava u skladu s člankom 3., primjenjuje se pravo države u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište ako je ugovor sklopljen u okolnostima koje su opisane u stavku 2. ovog članka.

4. Ovaj se članak ne primjenjuje na:

(a) ugovor o prijevozu;

(b) ugovor o pružanju usluga u slučaju kada se te usluge pružaju potrošaču isključivo u državi koja nije država u kojoj on ima uobičajeno boravište.

5. Neovisno o odredbama stavka 4., ovaj se članak primjenjuje na ugovor koji, po jedinstvenoj cijeni, predviđa kombinirane usluge prijevoza i smještaja.

Članak 6.

Pojedinačni ugovori o radu

1. Neovisno o odredbama članka 3., u slučaju ugovora o radu, izbor prava stranaka radniku ne uskraćuje zaštitu koju mu daju prisilne norme prava koje bi se primjenjivalo na temelju stavka 2. u slučaju neizbora prava.
2. Neovisno o odredbama članka 4., na ugovore o radu primjenjuje se, u slučaju nedostatka izbora u skladu s člankom 3.:
  - (a) pravo države u kojoj radnik obično obavlja svoj posao sukladno ugovoru, čak ako je privremeno zaposlen u drugoj državi; ili
  - (b) ako radnik obično ne obavlja svoj posao u samo jednoj državi, pravo one države u kojoj se nalazi mjesto poslovanja preko kojeg je zaposlen;

osim ako iz okolnosti u cjelini proizlazi da je ugovor više povezan s drugom državom, u kojem slučaju se na ugovor primjenjuje pravo te države.

Članak 7.

Prisilne norme

1. Kod primjene prava određene države na temelju ove Konvencije, mogu se primjenjivati prisilne norme druge države s kojom je situacija u bliskoj vezi ako se, na temelju zakona potonje države, ti propisi moraju primijeniti neovisno o pravu koje se primjenjuje na ugovor. Kod odlučivanja o primjeni tih prisilnih normi, u obzir se uzima njihova priroda i svrha, kao i posljedice njihove primjene odnosno neprimjene.
2. Ni jedna odredba ove Konvencije ne ograničava primjenu prava sudišta u situaciji kada je njihova primjena prinudna bez obzira na pravo koje je se inače primjenjuje na ugovor.

Članak 8.

Materijalna valjanost

1. Postojanje i valjanost ugovora, odnosno bilo kojeg uvjeta ugovora, određuje se na temelju prava koje bi se primjenjivalo na temelju ove Konvencije da su uvjet ili ugovor valjani.
2. Međutim, stranka se može pozvati na pravo države u kojoj ima uobičajeno boravište radi utvrđenja činjenice da nije pristala na ugovor ako okolnosti upućuju na to da ne bi bilo razumno odrediti učinak njegova postupanja u skladu s pravom navedenim u prethodnom stavku.

Članak 9.

Formalna valjanost

1. Ugovor sklopljen između osoba koje se nalaze u istoj državi smatra se formalno valjanim ako ispunjava formalne uvjete prava koje se primjenjuje na temelju ove Konvencije odnosno prava države u kojoj je sklopljen.
2. Ugovor sklopljen između osoba koje se nalaze u različitim državama smatra se formalno valjanim ako ispunjava formalne uvjete prava koje se primjenjuje na ugovor na temelju ove Konvencije odnosno prava jedne od tih država.

3. U slučaju kada ugovor sklapa zastupnik, država u kojoj zastupnik djeluje smatra se relevantnom državom za potrebe stavaka 1. i 2.
4. Pravni posao koji bi mogao imati pravni učinak na postojeći ugovor ili ugovor koji se namjerava sklopiti smatra se formalno valjanim ako zadovoljava formalne zahtjeve prava koje se u skladu s ovom Konvencijom primjenjuje ili bi se primjenjivalo na dotični ugovor ili prava države u kojoj je taj pravni posao sklopljen.
5. Odredbe prethodnih stavaka ne primjenjuju se na ugovor na koji se primjenjuje članak 5., koji je sklopljen u okolnostima opisanim u članku 5. stavku 2. Formalna valjanost takvog ugovora uređena je pravom države u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište.
6. Neovisno o stavcima od 1. do 4. ovog članka, ugovor čiji je predmet stvarno pravo na nekretnini ili pravo na korištenje nekretnine mora ispunjavati prinudne formalne zahtjeve prava države u kojoj se nekretnina nalazi ako su po tom pravu takvi zahtjevi propisani bez obzira na državu u kojoj je ugovor sklopljen i bez obzira na pravo koje se primjenjuje na ugovor.

Članak 10.

Područje primjene prava koje se primjenjuje

1. Pravo koje se primjenjuje na ugovor na temelju članaka od 3. do 6. i članka 12. ove Konvencije posebno uređuje:
  - (a) tumačenje;
  - (b) izvršavanje ugovora;
  - (c) u okviru nadležnosti dodijeljenih sudu na temelju postupovnog prava, posljedice kršenja ugovora, uključujući procjenu štete ako je to uređeno propisima;
  - (d) različite načine prestanka obveza te zastaru i ograničenje djelovanja;
  - (e) posljedice ništavosti ugovora.
2. S obzirom na način izvršavanja ugovora i korake koje je potrebno poduzeti u slučaju manjkavog ispunjenja ugovora mora se uzeti u obzir pravo države u kojoj se ugovor izvršava.

Članak 11.

Nesposobnost

U slučaju ugovora sklopljenog između osoba koje se nalaze u istoj državi, fizička osoba koja bi u skladu s pravom te države bila sposobna može se pozivati na svoju nesposobnost koja proizlazi iz drugog prava samo ako je druga ugovorna stranka bila svjesna te nesposobnosti u trenutku sklapanja ugovora ili je nije bila svjesna zbog vlastitog nemara.

Članak 12.

Dobrovoljni prijenos

1. Na međusobne obveze cedenta i cesionara koje proizlaze iz dobrovoljnog prijenosa prava prema trećoj osobi („dužniku”) primjenjuje se pravo koje se u skladu s ovom Konvencijom primjenjuje na ugovor između cedenta i cesionara.
2. Pravo koje se primjenjuje na pravo na koje se prijenos odnosi određuje prenosivost tog prava, odnos između cesionara i dužnika, uvjete pod kojima se na prijenos prava može pozvati u odnosu na dužnika te svako pitanje jesu li dužnikove obveze ispunjene.

Članak 13.

Subrogacija

1. U slučaju kada osoba („vjerovnik”) ima ugovornu tražbinu protiv druge osobe („dužnik”), a treća osoba ima obvezu namiriti tražbinu vjerovnika ili je namirila vjerovnika na temelju te obveze, pravo koje se primjenjuje na obvezu treće osobe da namiri vjerovnika određuje je li ta treća osoba ovlaštena ostvarivati u odnosu na dužnika prava koja je vjerovnik imao u odnosu na dužnika prema pravu koje uređuje njihov odnos te, ako jest, smije li to učiniti u potpunosti ili samo u određenoj mjeri.
2. Isto pravilo primjenjuje se u slučaju kada se na više osoba odnosi ista ugovorna tražbina, a vjerovnika je namirila jedna od tih osoba.

Članak 14.

Teret dokaza itd.

1. Pravo koje se primjenjuje na ugovor u skladu s ovom Konvencijom primjenjuje se u mjeri u kojoj sadrži, u okviru prava ugovora, pravila koja sadrže pravne pretpostavke ili određuju teret dokaza.
2. Ugovor ili pravni posao koji bi mogli imati pravni učinak mogu biti dokazani bilo kojom vrstom dokaza koje priznaje pravo sudišta ili bilo koje od prava navedenih u članku 9., u skladu s kojima je taj ugovor ili pravni posao formalno valjan, pod uvjetom da sud može provesti tu vrstu dokaza.

Članak 15.

Isključenje uzvrata i upućivanja na treće pravo (renvoi)

Primjena prava bilo koje države navedene u ovoj Konvenciji znači primjenu propisa koji su na snazi u toj državi osim njezinih propisa iz područja međunarodnog privatnog prava.

Članak 16.

Javni poredak

Primjena odredbe prava bilo koje države navedene u ovoj Konvenciji može biti odbijena samo ako je takva primjena očito nespojiva s javnim poretkom suda.

Članak 17.

Isključenje retroaktivnog djelovanja

Ova se Konvencija primjenjuje u državama ugovornicama na ugovore sastavljene nakon dana stupanja na snagu ove Konvencije u toj državi.

Članak 18.

Jedinstveno tumačenje

Prilikom tumačenja i primjene prethodnih jedinstvenih pravila, vodi se računa o njihovom međunarodnom značaju i poželjnosti postizanja ujednačenosti u njihovom tumačenju i primjeni.

Članak 19.

Države s više od jednog pravnog sustava

1. U slučaju kada država obuhvaća nekoliko prostornih jedinica od kojih svaka ima vlastite pravne propise u odnosu na ugovorne obveze, svaka prostorna jedinica smatra se državom za potrebe određivanja prava koje se primjenjuje u skladu s ovom Konvencijom.
2. Država unutar koje različite prostorne jedinice imaju vlastite pravne propise u pogledu ugovornih obveza nije obvezna primjenjivati ovu Konvenciju na sukobe isključivo između prava takvih jedinica.

Članak 20.

Prednost prava Zajednice

Ova Konvencija na utječe na primjenu odredaba koje, s obzirom na određena pitanja, utvrđuju izbor pravnih propisa koji se odnose na ugovorne obveze, a koje su sadržani ili će biti sadržani u aktima institucija Europskih zajednica ili u nacionalnim zakonima koji su usklađeni u provedbi tih akata.

Članak 21.

Odnos prema drugim konvencijama

Ova Konvencija ne dovodi u pitanje primjenu međunarodnih konvencija kojima su države ugovornice pristupile ili će pristupiti.

Članak 22.

Rezerve

1. U trenutku potpisivanja, potvrđivanja, prihvaćanja ili odobrenja, svaka država ugovornica može zadržati pravo da ne primjenjuje:
  - (a) odredbe članka 7. stavka 1.;
  - (b) odredbe članka 10. stavka 1. točke (e).
2. Svaka država ugovornica može također, prilikom obavješćivanja o proširenju Konvencije u skladu s člankom 27. stavkom 2., izraziti jednu ili više rezervi čiji je učinak ograničen na sva ili neka od područja obuhvaćenih proširenjem.
3. Svaka država ugovornica može u svakom trenutku povući rezervu koju je prethodno izrazila; rezerva prestaje proizvoditi pravne učinke prvog dana trećeg kalendarskog mjeseca nakon obavijesti o njezinom povlačenju.

GLAVA III.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 23.

1. Ako, nakon dana stupanja na snagu ove Konvencije za određenu državu ugovornicu, ta država želi donijeti novo pravilo o izboru prava u odnosu na bilo koju vrstu ugovora unutar područja primjene ove Konvencije, dužna je svoju namjeru priopćiti drugim državama potpisnicama preko Glavnog tajnika Vijeća Europskih zajednica.

2. U roku od šest mjeseci od dana priopćenja Glavnom tajniku, svaka država potpisnica može zatražiti od Glavnog tajnika da organizira savjetovanje među državama potpiscama kako bi se postigao dogovor.

3. Ako ni jedna država potpisnica ne zatraži savjetovanje u ovom razdoblju ili ako se u roku od dvije godine nakon priopćenja Glavnom tajniku ne postigne dogovor tijekom savjetovanja, dotična država ugovornica može izmijeniti svoje pravo na opisani način. O mjerama koje je ta država poduzela obavješćuju se druge države potpisnice preko Glavnog tajnika Vijeća Europskih zajednica.

Članak 24.

1. Ako, nakon dana stupanja na snagu ove Konvencije u odnosu na određenu državu ugovornicu, ta država želi pristupiti nekoj multilateralnoj konvenciji čiji je glavni cilj ili jedan od glavnih ciljeva utvrditi pravila međunarodnog privatnog prava o bilo kojem pitanju koje uređuje ova Konvencija, primjenjuje se postupak određen u članku 23. Međutim, razdoblje od dvije godine iz stavka 3. tog članka skraćuje se na godinu dana.

2. Postupak iz prethodnog stavka ne treba se primjenjivati ako je država ugovornica ili jedna od Europskih zajednica već stranka te multilateralne konvencije ili ako je predmet te konvencije izmjena konvencije čija je dotična država već stranka ili ako se radi o konvenciji koja je sklopljena u okviru ugovora o osnivanju Europskih zajednica.

Članak 25.

Ako država ugovornica smatra da je ujednačenje ostvareno ovom Konvencijom dovedeno u pitanje sklapanjem sporazuma koji nisu obuhvaćeni člankom 24. stavkom 1., ta država može zatražiti od Glavnog tajnika Vijeća Europskih zajednica da dogovori savjetovanje među državama potpiscama ove Konvencije.

Članak 26.

Sve države ugovornice mogu zatražiti reviziju ove Konvencije. U slučaju revizije predsjednik Vijeća Europskih zajednica saziva revizijsku konferenciju.

Članak 27.

1. Ova se Konvencija primjenjuje na europska državna područja država ugovornica, uključujući Grenland, te na cijelo državno područje Francuske Republike.

2. Neovisno o stavku 1:

(a) ova se Konvencija ne primjenjuje na Farske otoke, osim ako Kraljevina Danska donese suprotnu izjavu;

(b) ova se Konvencija ne primjenjuje ni na jedno europsko područje koje je smješteno izvan Ujedinjene Kraljevine, a za čije je međunarodne odnose odgovorna Ujedinjena Kraljevina, osim ako Ujedinjena Kraljevina donese suprotnu izjavu za bilo koje od tih područja;

(c) ova se Konvencija primjenjuje na Nizozemske Antile ako Kraljevina Nizozemska donese izjavu u tom smislu.

3. Takve je izjave moguće dati u bilo kojem trenutku putem obavijesti Glavnom tajniku Vijeća Europskih zajednica.

4. Žalbeni postupci pokrenuti u Ujedinjenoj Kraljevini protiv odluka sudova na jednom od područja iz stavka 2. točke (b) smatraju se postupcima pred tim sudovima

Članak 28.

1. Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje državama potpisnicama Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice od 19. lipnja 1980.
2. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju država potpisnica. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod Glavnog tajnika Vijeća Europskih zajednica.

Članak 29.

1. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana trećeg mjeseca nakon polaganja sedme isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju.
2. Ova Konvencija stupa na snagu za svaku državu potpisnicu koja ju naknadno ratificira, prihvati ili odobri prvog dana trećeg mjeseca nakon polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju.

Članak 30.

1. Ova Konvencija ostaje na snazi 10 godina od dana stupanja na snagu sukladno članku 29. stavku 1., čak i u odnosu na države za koje stupi na snagu naknadno.
2. Ako se Konvencija ne otkáže, prešutno se obnavlja svakih pet godina.
3. Država ugovornica koja želi otkazati ovu Konvenciju najmanje šest mjeseci prije isteka razdoblja od 10 godina odnosno pet godina obavješćuje Glavnog tajnika Vijeća Europskih zajednica. Otkazivanje može biti ograničeno na bilo koje područje na koje je Konvencija proširena izjavom u skladu s člankom 27. stavkom 2.
4. Otkazivanje proizvodi pravne učinke samo u odnosu na državu koja je dala obavijest o tome. Konvencija ostaje na snazi među svim drugim državama ugovornicama.

Članak 31.

Glavni tajnik Vijeća Europskih zajednica obavješćuje države stranke Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice o:

- (a) potpisivanju;
- (b) polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju;
- (c) datumu stupanja na snagu ove Konvencije;
- (d) obavijestima danima sukladno člancima 23., 24., 25., 26., 27. i 30;
- (e) rezervama i povlačenjima rezervi iz članka 22.

Članak 32.

Protokol priložen ovoj Konvenciji čini njezin sastavni dio.

Članak 33.

Ova Konvencija, koja je sastavljena u jednom izvorniku na danskom, engleskom, francuskom, irskom, nizozemskom, njemačkom, i talijanskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni, polaže se u arhivi Tajništva Vijeća Europskih zajednica. Glavni tajnik dostavlja ovjerenu presliku Konvencije vladama svih država potpisnica.

PROTOKOL

Visoke ugovorne stranke sporazumjele su se o sljedećoj odredbi koja se prilaže Konvenciji:

Neovisno o odredbama Konvencije, Danska može zadržati pravila sadržana u stavku 169. Søloven (Pomorskog zakonika) o pravu koje se primjenjuje na pitanja koja se odnose na pomorski prijevoz robe te može revidirati ta pravila ne primjenjujući postupak propisan u članku 23. ove Konvencije.

ZAJEDNIČKA IZJAVA

U vrijeme potpisivanja Konvencije o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze, vlade Kraljevine Belgije, Kraljevine Danske, Savezne Republike Njemačke, Francuske Republike, Irske, Talijanske Republike, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Kraljevine Nizozemske i Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske,

- I. u velikoj želji da izbjegnu, koliko je to moguće, raspršivanje pravila o odabiru prava na nekoliko pravnih akata kao i razlike među tim pravilima, izražavaju svoju želju da institucije Europskih zajednica, provodeći svoje ovlasti na temelju ugovorâ o njihovom osnivanju, nastoje usvojiti, kada to bude potrebno, pravila o izboru prava koja su u najvećoj mogućoj mjeri usklađena s pravilima ove Konvencije;
- II. izjavljuju svoju namjeru, od datuma potpisivanja ove Konvencije do trenutka kad postanu obvezne člankom 24., međusobno se savjetovati u slučajevima kada jedna od država potpisnica želi pristupiti bilo kojoj konvenciji na koju bi se primjenjivao postupak iz članka 24.;
- III. uzimajući u obzir doprinos Konvencije o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze ujednačavanju pravila o izboru prava unutar Europskih zajednica, izražavaju stajalište da bi svaka država koja postane članica Europskih zajednica trebala pristupiti ovoj Konvenciji.

ZAJEDNIČKA IZJAVA

Vlade Kraljevine Belgije, Kraljevine Danske, Savezne Republike Njemačke, Francuske Republike, Irske, Talijanske Republike, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Kraljevine Nizozemske, te Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske,

potpisujući Konvenciju o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze;

želeći osigurati da se ova Konvencija primjenjuje što je moguće učinkovitije;

u velikoj želji da spriječe da razlike u tumačenju Konvencije umanje njezin ujednačavajući učinak;

izjavljuju svoju spremnost da:

1. preispitaju mogućnost prenošenja nadležnosti u određenim predmetima na Sud Europskih zajednica i, prema potrebi, započnu pregovore o sporazumu u tu svrhu;
  2. organiziraju redovite sastanke među svojim predstavnicima.
-